

Medlemstal højere end til 9, skønt man kunde have ønsket en fyldigere Repræsentation for Undervisningsministeriet og de under dette hørende kulturelle Interesser, til hvilke man imidlertid forventer, at Radioraadet altid vil tage fornødent Hensyn." Det er om dette Forhold, jeg gerne vilde gøre den Bemærkning, at der til Radiospredningen er knyttet overordentlig store Interesser for alle de kunstneriske Forfatterrettigheder. Det er disse Forfatterrettigheder, som der var taget et stort Hensyn til ved Sættelsen af det store Radioraad, men om hvilke der intet direkte siges i det nu foreliggende Lovforslag og ej heller i Betænkningen. Det ligger nu i Undervisningsministerens Haand at udnævne et Medlem af Raadet, og medens jeg er enig i Udvalgsbetænkningens Ord om det ønskelige i, at Undervisningsministeren havde kunnet udnævne flere, vil jeg, idet jeg erkender, at det vilde være ganske urigtigt paa nærværende Tidspunkt at søge nogen Ændring i Lovforslaget, som jo har været Genstand for langvarig Forhandling, hvor mange forskellige Uoverensstemmelser har skullet bringes til Ophør for at opnaa Enighed, sige, at jeg for mit Vedkommende vil ønske, at Undervisningsministeren, naar hun udnævner sit Medlem af Radioraadet, vil tage fornødent Hensyn til de Interesser, som er knyttet til den kunstneriske Forfatterrettighed, og om muligt foretage sin Indstilling i Samraad med de af hende anerkendte Organisationer, der repræsenterer saadanne Interesser.

Hermed sluttede Forhandlingen.

Det af Udvalget stillede *Ændringsforslag* om en ændret Affattelse af Lovforslaget

vedtoges uden Afstemning.

*Lovforslagets Overgang til tredje Behandling*

vedtoges uden Afstemning.

Den næste Sag paa Dagsordenen var:

*Første Behandling af Forslag til Lov om Ændring i Lov Nr. 101 af 29. April 1923 om Hjælpekasser.*

(Lovforslaget findes i Tillæg A. Sp. 4771; Fremsettelsen findes i Tidenden Sp. 4858).

Sagen sættes til Forhandling.

**Hækkerup:** Jeg tror at være i Overensstemmelse med mange af Landets Kommunalbestyrelser og med de allerfleste af Landets Hjælpekassebestyrelser, naar jeg bringer den højtærede Indenrigsminister en Tak for den Forhøjelse af Statstilskuddet til Hjælpekasserne, som han i det foreliggende Lovforslag har skabt Mulighed for. Spørgsmaalet om dette Tilskuds Størrelse har jo i nogle Aar været et Stridens Æble her i Salen. Jeg haaber paa Trods af de Udtalelser, der i Gaar faldt under Behandlingen af Lovforslaget om Kriseværn, at dette ikke vil blive Tilfældet i Aar. Jeg begrundet denne Forhaabning paa, at Medlemmerne vil forstaa, at den foreslaaede Fordobling af de senere Aars Statstilskud er en rimelig Konsekvens af den Forværing af de økonomiske Forhold, som Arbejdsløshedstillene taler et saa tydeligt og trist Sprog om. Vel er det saaledes, at Hjælpekassen ikke direkte tager Sigte paa Arbejdsløshed, det er jo navnlig Hjælpekassens Opgave at træde til overfor øjeblikkelig uforudset Trang af periodisk Art; men at saadanne Trangstilfælde bliver værre, mere alvorlige og mere langvarige under en økonomisk Krise som den nuværende, er jo dog ganske givet. Der faldt i Gaar her i Salen Udtalelser om, at de arbejdsløse, som havde opbrugt deres Understøttelse og nu i høj Grad trængte til Hjælp, maatte have en saadan Hjælp gennem Hjælpekasserne. Hvis det skulde blive Tilfældet, hvis det i Gaar behandlede Lovforslag ikke skulde blive gennemført, saa vilde den foreslaaede Fordobling af Statens Tilskud til Hjælpekasserne endda ingenlunde slaa til. Hjælpekasserne er jo det eneste Organ, der udenfor Fattigvæsenet har til Opgave at hjælpe i alle de Trangstilfælde, der ikke omfattes af andre sociale Lovforanstaltninger. Hjælpekasserne er det nødvendige Redningsvæsen for mange daarligt stillede smaa Hjem, for mange enlige Kvinder, for mange ældre eller halvgamle sygdomssvækkede Medborgere, og der bliver jo ogsaa gennem Hjælpekasserne i Aarens Løb udført et godt og humant Hjelpearbejde, som sikkert derved, at det holder Folk fri for Fattigvæsenet, ogsaa økonomisk betaler sig for Samfundet. Det er klart, at Trangen til Hjælpekassehjælp er størst i de fattigste Kommuner, i de Kommuner, som har særlig mange Industriarbejdere; det er jo navnlig disse Kommuner, der under den nuværende Erhvervskrise er ramt haardt af